

ส่วนที่ 3

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

1.1 แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ประกอบไปด้วย 6 ยุทธศาสตร์ คือ

1. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
2. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
4. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
5. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
6. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1.2 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560 – 2564)

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 11 และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

1. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง
 - (1) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5.0
 - (2) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ในปี 2564 เพิ่มขึ้นเป็น 317,051 บาท (9,325 ดอลลาร์สหรัฐฯ) และ 301,199 บาท (8,859 ดอลลาร์สหรัฐฯ) ต่อคนต่อปี
 - (3) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 2.5 ต่อปี
 - (4) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 8.0 (การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ 10.0 และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ 7.5 ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ 4.0 ต่อปี)
2. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
 - (1) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
 - (2) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ
 - (3) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

3. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
 - (1) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น
 - (2) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง
4. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
 - (1) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม
 - (2) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
 - (3) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - (4) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - (5) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ
5. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ
 - (1) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม
 - (2) ขจัดการทุจริตคอร์รัปชัน
 - (3) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12

ประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์หลัก ดังนี้

1. การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
2. การเสริมความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม
3. การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน
4. การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน
5. ด้านความมั่นคง
6. การเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ
7. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์
8. ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม
9. การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ
10. การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

1.3 แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

1.3.1 แผนพัฒนาภาคกลาง

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. พัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เพื่อรักษาเสถียรภาพ การพัฒนาอุตสาหกรรม เกษตร การบริการ การลงทุนให้มีความมั่นคงและเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ เช่น ส่งเสริมการพัฒนาพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ส่งเสริมอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม พัฒนาการเกษตร พื้นฟูการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาประสิทธิภาพโลจิสติกส์

2. พัฒนาศักยภาพคน ครอบครัว ชุมชนและสังคมให้มีความรู้ มีธรรมาภิบาล เพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจโลก ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนให้ดีขึ้น เช่น ส่งเสริมการเรียนรู้ การสอนนอกระบบ การอาชีวศึกษา ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาโดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ส่งเสริมบทบาทของครอบครัว ชุมชน และภาคประชาสังคมในการสร้างวัฒนธรรมในการดูแลสุขภาพ

3. อนุรักษ์ ป่าไม้ และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลต่อระบบนิเวศ เพื่อสนับสนุนการพัฒนาฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ โดยเร่งแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและชายฝั่งทะเล ป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อม ป่าไม้คุณภาพน้ำแม่น้ำเจ้าพระยา ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาอนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4. เสริมสร้างศักยภาพการพัฒนาเมืองและพื้นที่ชายแดนตามแนวเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านทั้งแนวเหนือ - ใต้ และแนวตะวันออก - ตะวันตก เพื่อเป็นประตูการค้าเชื่อมโยงประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ

5. บริหารจัดการพัฒนาพื้นที่เมืองและชนบทอย่างมีส่วนร่วมและเกื้อกูลกัน เพื่อให้มีการจัดระเบียบรูปแบบการพัฒนาเมืองและชุมชนได้สอดคล้องกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและความต้องการของชุมชน

ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัด

1. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ประกอบด้วย นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี เน้นการพัฒนาเป็นผู้นำในภูมิภาคด้านอุตสาหกรรมสะอาด ส่งเสริมการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมในการพัฒนาเทคโนโลยีเครื่องจักร ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการออกแบบผลิตภัณฑ์และคุณภาพวัตถุดิบ สร้างมูลค่าเพิ่มของห่วงโซ่การผลิตในกลุ่มอุตสาหกรรม และพัฒนา อนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางมรดกโลก

2. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ประกอบด้วย ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง เน้นการรักษาความมั่นคงทางอาหารโดยการดูแลรักษาฐานทรัพยากรเกษตรที่สำคัญ การสร้างมูลค่าเพิ่มผลิตภัณฑ์หลักในพื้นที่ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและอุตสาหกรรม พัฒนาการผลิตอาหารส่งออกประเภทธัญพืช พืชไร่ และปศุสัตว์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาเส้นทางขนส่งตลอดลำน้ำ

3. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่ม 1 ประกอบด้วย นครปฐม ราชบุรี กาญจนบุรี และสุพรรณบุรี เน้นพัฒนาการผลิตและส่งออกสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมด้วยระบบการผลิตที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม จัดตั้งศูนย์เครือข่ายการศึกษาขั้นอุดมศึกษาและสนับสนุนสถาบันการศึกษา ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์อุตสาหกรรมบริเวณชายแดน

4. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่ม 2 ประกอบด้วย เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม เน้นสนับสนุนการศึกษาวิจัย การจัดตั้งศูนย์ประมงครบวงจรและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง ส่งเสริมงานวิจัยพัฒนาการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและสัตว์น้ำ สนับสนุนการขยายการก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสหภาพมาและฝั่งอ่าวไทยตะวันออก-ตะวันตก

5. กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ประกอบด้วย สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว เน้นการสร้างมูลค่าการผลิตให้สูงขึ้น การป้องกันการขยายตัวของพื้นที่ชุมชนและอุตสาหกรรมเพื่อไม่ให้บุกรุกพื้นที่เกษตรที่อุดมสมบูรณ์ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานด้านความปลอดภัยของสินค้าเกษตร ยกกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอุตสาหกรรมสู่สากล ขยายเครือข่ายอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา รวมทั้งการออกแบบนวัตกรรม เพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

6. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก ประกอบด้วย ชลบุรี ระยอง ตราด และจันทบุรี มุ่งเน้นการเร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้งให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และอุตสาหกรรมในพื้นที่ จังหวัดชลบุรี - ระยอง บริหารจัดการด้านการผลิต การแปรรูป และระบบการกระจายสินค้าและการตลาด ส่งเสริมการประมงแบบเพาะเลี้ยงชายฝั่งในจังหวัดจันทบุรีและตราดพร้อมฟื้นฟูอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ชายฝั่งทะเล สนับสนุนอุตสาหกรรมอัญมณี จัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว สนับสนุนการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน เร่งรัดปรับปรุงและขยายระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และพัฒนาความรู้ และทักษะฝีมือแรงงานให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

โครงการที่สำคัญ (Flagship Project)

1. โครงการพัฒนาจังหวัดสมุทรสาครให้เป็นศูนย์กลางการประมงและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง
2. โครงการจัดทำแผนแม่บทเพื่อบริหารจัดการพื้นที่เมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
3. โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและชายฝั่งทะเลอ่าวไทย
4. โครงการผลิตกำลังคนด้านอาชีวศึกษาเพื่อตอบสนองต่อภาคการผลิตและบริการ

1.3.2 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง (ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี สมุทรปราการ สระแก้ว)

วิสัยทัศน์

“เส้นทางการค้าการลงทุนไปสู่อินโดจีน ฐานการผลิตอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและนวัตกรรม เกษตรแปรรูประดับประเทศ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัย เส้นทางท่องเที่ยวธรรมชาติ สุขภาพ และวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์”

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. พัฒนาระบบโลจิสติกส์และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุนภาคตะวันออกไปสู่อินโดจีนและรองรับประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. ส่งเสริมและสนับสนุนการนำนวัตกรรมมาใช้ในการผลิต ระบบการตลาด และโครงสร้างพื้นฐานทางภาคเกษตรให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ (ZONING) เพื่อให้สินค้าเกษตรปลอดภัยได้มาตรฐานสากล เชื่อมโยงตลาดรองรับการค้าเสรี
3. พัฒนาคุณภาพแหล่งท่องเที่ยว และบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สุขภาพและวัฒนธรรม
4. ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และนวัตกรรมเกษตรแปรรูปและสมุนไพร พลังงานทดแทน และยกระดับมาตรฐานฝีมือแรงงานและกลุ่มเกษตรกร สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการลงทุนอุตสาหกรรมใหม่ (New S-Curve)
5. อนุรักษ์ ป่าไม้ พัฒนา และปกป้องทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีส่วนร่วม เพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน

1.3.3 แผนพัฒนาจังหวัดสมุทรปราการ 4 ปี (พ.ศ. 2561 - 2564)

วิสัยทัศน์

“เมืองอุตสาหกรรมสะอาด ปลอดภัย น่ายุ” ภายใต้วิสัยทัศน์ในการพัฒนาพื้นที่ (Area Vision) “เมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ เกษตรปลอดภัย แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีความสมดุลกับการพัฒนาเมือง ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมมั่นคงปลอดภัย”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมสะอาดที่อยู่กับชุมชนและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
2. เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยให้สังคมน่าอยู่ และพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน
3. ส่งเสริมและสนับสนุนการเสริมสร้างระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการด้าน Logistic เชื่อมโยงแหล่งวัตถุดิบสู่แหล่งผลิตและจังหวัดใกล้เคียง
4. ส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ และการท่องเที่ยวเชิงประเพณี วัฒนธรรม
5. ส่งเสริมเครือข่ายอนุรักษ์ บำบัด และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลกับการพัฒนาเมือง
6. ส่งเสริมการเกษตรปลอดภัย ไม่ก่อมลพิษ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (GAP)
7. ส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการประชาชน และการบริหารราชการแผ่นดินด้วยระบบธรรมาภิบาล

เป้าประสงค์รวม

1. พัฒนาภาคอุตสาหกรรมภาคการผลิตและเกษตรกรรมแบบครบวงจรให้มีศักยภาพและปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม โดยการเพิ่มผลผลิตที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน และฟื้นฟูแหล่งทรัพยากรธรรมชาติให้มีความอุดมสมบูรณ์
2. คนมีคุณภาพชีวิตที่ดี สังคมดี โดยได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและทั่วถึง ได้รับการทางการแพทย์ที่ดี มีหลักประกันความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งมีระบบสาธารณสุขปึกแผ่น และสาธารณสุขการที่เพียงพอ
3. มีระบบสาธารณสุขปึกแผ่นที่รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจการค้า การลงทุนและยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน เช่น ถนนสายหลัก สายรอง ระบบขนส่งทางรางไฟฟ้า ประปา ฯลฯ ได้รับการปรับปรุงซ่อมแซม และพัฒนาคออบคลุมทุกพื้นที่
4. มีรายได้จากกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เชิงประวัติศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมสันทนาการที่เพิ่มขึ้นจากแหล่งท่องเที่ยวที่ได้มาตรฐาน โดยการเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยว เพิ่มค่าใช้จ่ายต่อหัว และการกลับมาเที่ยวซ้ำ

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ส่งเสริมอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้มีศักยภาพเพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียน โดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. พัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน โดยยกระดับรายได้และการจัดการด้านการศึกษา สาธารณสุข ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และสาธารณสุขปึกแผ่น สาธารณูปการให้เพียงพอ เท่าเทียม และทั่วถึง
3. ส่งเสริมระบบ Logistics สู่ประชาคมอาเซียน โดยพัฒนาการบริหารจัดการ และปรับปรุงโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อลดต้นทุนและเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน
4. ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ประวัติศาสตร์ และศิลปวัฒนธรรม โดยการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสินค้า การบริการและประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักและประทับใจของนักท่องเที่ยว
5. เสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สินของประชาชนโดยการพัฒนาแบบป้องกัน และแก้ไขปัญหาภัยคุกคามความมั่นคง พร้อมทั้งพัฒนาวิถีชีวิตประชาธิปไตยแก่ประชาชน

1.4 ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

วิสัยทัศน์

“ท้องถิ่นเข้มแข็งตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง รองรับอุตสาหกรรมสะอาด และท่องเที่ยวเชิงนิเวศ สู่ประชาคมอาเซียน”

พันธกิจ

1. ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นอุตสาหกรรมสะอาด สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนและสิ่งแวดล้อมได้นำไปสู่การรองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของระดับภูมิภาคสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน
2. เสริมสร้างสังคมให้น่าอยู่และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเน้นหลักเศรษฐกิจพอเพียงและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม สาธารณสุข พื้นที่นันทนาการ และการกีฬาความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินและความมั่นคงทางสังคม
3. ส่งเสริมและ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงนิเวศและการท่องเที่ยวเชิงประเพณีและวัฒนธรรม
4. ส่งเสริมเครือข่ายอนุรักษ์ บำบัด และฟื้นฟูธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความสมดุลกับการพัฒนาเมือง

ประเด็นยุทธศาสตร์

1. ผังเมืองกระชับ การพัฒนาส่งเสริมระบบโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาระบบเพื่อรองรับการจัดการภัยพิบัติ
2. พัฒนาระบบสวัสดิการและคุณภาพชีวิตของประชาชน
3. พัฒนาภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรม และภาคการท่องเที่ยวแบบสมดุล
4. จัดการสิ่งแวดล้อม
5. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนตามหลักธรรมาภิบาล
6. พัฒนาการเมืองการบริหาร

2. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา

2.1 วิสัยทัศน์

“ชีวิตปลอดภัย โปร่งใสทั่วบาง สร้างสรรค์คุณธรรม ค้ำชูประเพณี เศรษฐกิจดีถ้วนหน้า เขตพัฒนาสุวรรณภูมิ”

2.2 ยุทธศาสตร์

1. ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เป็นแหล่งรองรับการขยายตัวของสนามบินสุวรรณภูมิ

2.3 เป้าประสงค์

1. เพื่อให้ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เพื่อเป็นแหล่งรองรับการขยายตัวของสนามบินสุวรรณภูมิ

2.4 ตัวชี้วัด

1. ด้านประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
 - 1.1 มีการแก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชน
 - 1.2 มีการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร
 - 1.3 มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีสุขภาพที่ดี

- 1.4 มีการส่งเสริมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 1.5 มีการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
- 1.6 มีการจัดกิจกรรมรักษาความปลอดภัย
- 1.7 มีการจัดกิจกรรมแก้ไขปัญหาเสพติด
2. ด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 2.1 จัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ประเพณีท้องถิ่น
3. ด้านเป็นแหล่งรองรับการขยายตัวของสนามบินสุวรรณภูมิ
 - 3.1 มีการคมนาคมที่สะดวก
 - 3.2 มีระบบสาธารณูปโภคที่เพียงพอ
 - 3.3 จัดบริการภาครัฐให้มีประสิทธิภาพผ่านหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2.5 ค่าเป้าหมาย

1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี
2. ประชาชนร่วมกันอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่
3. มีสาธารณูปโภคที่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

2.6 กลยุทธ์

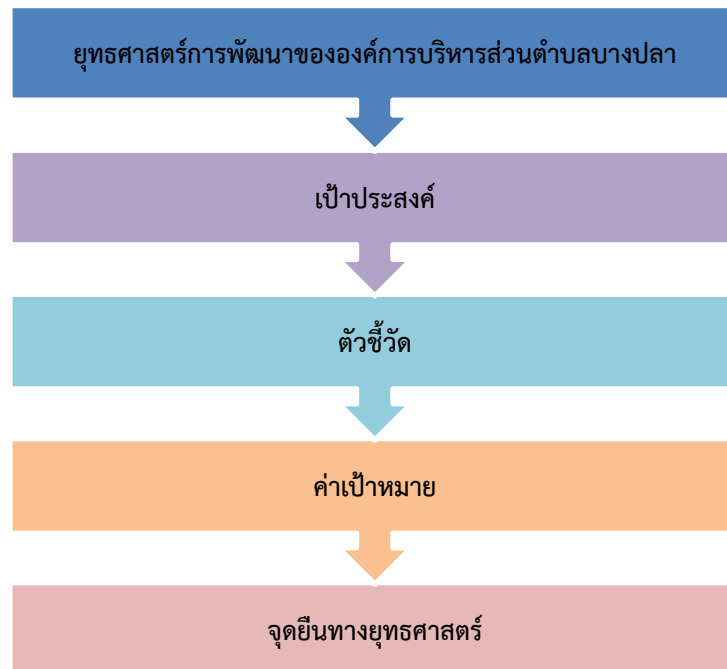
ยุทธศาสตร์	กลยุทธ์
1. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี	1. แก้ไขปัญหาความยากจนของประชาชนในตำบล 2. ส่งเสริมอาชีพการเกษตร 3. ส่งเสริมภาวะสุขภาพที่ดีของประชาชน 4. ส่งเสริมและพัฒนากระบวนการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของผู้นำชุมชนและประชาชน 5. ส่งเสริมและจัดให้มีระบบการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีและยั่งยืน 6. ส่งเสริมให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน 7. ป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
2. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	1. ส่งเสริมและสนับสนุนในการสืบสานไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. เป็นแหล่งรองรับการขยายตัวของสนามบินสุวรรณภูมิ	1. พัฒนาและปรับปรุงสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐานให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการ 2. จัดระบบการบริการภาครัฐให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ 3. ส่งเสริมประสิทธิภาพการบริการประชาชน

2.7 จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1. พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยการส่งเสริมอาชีพของประชาชน และส่งเสริมสุขภาพของประชาชน รวมทั้งมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
2. ส่งเสริมอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
3. รองรับการพัฒนาของสนามบินสุวรรณภูมิ โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

2.8 ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม ดังนี้

2.9 แผนงาน

1. แผนงานบริหารทั่วไป
2. แผนงานการรักษาความสงบภายใน
3. แผนงานการศึกษา
4. แผนงานสาธารณสุข
5. แผนงานสังคมสงเคราะห์
6. แผนงานเคหะและชุมชน
7. แผนงานสร้างความเข้มแข็งของชุมชน
8. แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ
9. แผนงานการเกษตร
10. แผนงานงบกลาง

3. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

3.1 การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลาดังนี้

1. จุดแข็ง (Strength)

1.1 เป็นพื้นที่ติดต่อกับกรุงเทพมหานคร ได้รับอิทธิพลจากโครงการพัฒนาต่างๆ เป็นอย่างมาก ไม่ว่าจะเป็นด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบเครือข่ายคมนาคมขนส่ง เป็นพื้นที่รองรับการพัฒนาและขยายตัวจากเมืองใหญ่ ทำให้มีความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ เป็นแหล่งสร้างงาน สร้างรายได้ จึงมีข้อได้เปรียบด้านเศรษฐกิจ ธุรกิจการค้า และพาณิชย์กรรม

1.2 มีความได้เปรียบในด้านระบบคมนาคมขนส่งที่สะดวกด้วยเหตุที่มีถนนเทพารักษ์ ถนนเลียบคลองบางปลา และถนนเลียบคลองระบายน้ำสุวรรณภูมิ อีกทั้งมีลำคลองและใกล้กับสนามบินสุวรรณภูมิ ซึ่งเป็นสนามบินพาณิชย์ระหว่างประเทศขนาดใหญ่ จึงเอื้ออำนวยทั้งต่อการเดินทางต่างๆ และได้เปรียบในการลดต้นทุนการขนส่งทางเครื่องบิน ทำให้การขนถ่ายสินค้าได้สะดวกและรวดเร็ว

1.3 มีโรงงานอุตสาหกรรมและคลังสินค้าเป็นจำนวนมาก

1.4 มีประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่นที่เข้มแข็ง

1.5 บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน ได้รับการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานในหน้าที่ตามหลักสูตรที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจัดอย่างต่อเนื่อง มีแผนอัตรากำลังบุคลากรที่เหมาะสมกับโครงสร้างและอำนาจหน้าที่

1.6 มีแหล่งน้ำตามธรรมชาติหลายสายเหมาะแก่การทำการเกษตร

2. จุดอ่อน(Weakness)

2.1 กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน มีการแก้ไขเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติสับสนขาดความชัดเจน

2.2 ระบบข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน หรือไม่ครบถ้วนครอบคลุมทุกด้าน

2.3 อาคารสถานที่ปฏิบัติงานค่อนข้างคับแคบไม่สะดวกในการปฏิบัติงานและการมาติดต่อราชการของประชาชน

2.4 โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน สะพาน ทางเท้า ไฟฟ้า ประปา ฯลฯ ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

2.5 มีประชากรแฝงอพยพเข้ามาทำงาน โดยมีได้แจ้งย้ายและเพิ่มชื่อในทะเบียนให้ถูกต้องเป็นจำนวนมาก ทำให้ขาดรายได้จากงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรให้เพื่อการพัฒนาพื้นที่ตามจำนวนประชากร

2.6 การใช้ทรัพยากรธรรมชาติและการทำลายสิ่งแวดล้อมที่เพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้ปริมาณขยะเพิ่มมากขึ้น ลำคลองตื้นเขิน น้ำเน่าเสีย

3. โอกาส (Opportunity)

3.1 เป็นพื้นที่ที่มีทรัพยากรธรรมชาติแหล่งน้ำ คู คลอง ที่อุดมสมบูรณ์ เหมาะที่จะได้รับการพัฒนาและส่งเสริมความรู้ด้านวิชาการเพื่อทำการเกษตร

3.2 เป็นพื้นที่เส้นทางคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างอำเภอและจังหวัดอื่น เหมาะแก่การพัฒนาเป็นสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และแสดงถึงศิลปวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นแก่ผู้ที่เดินทางผ่านได้จดจำ

3.3 มีถนนเลียบคลองระบายน้ำสุวรรณภูมิ ทำให้ได้รับความสะดวกในการขนส่งมากขึ้น และเป็นพื้นที่รองรับการกระจายสินค้าจากสนามบินสุวรรณภูมิ

4. ปัญหาและอุปสรรคหรือข้อจำกัด (Treat)

4.1 กฎหมายระเบียบข้อบังคับขาดความยืดหยุ่น หรือไม่เหมาะสมสอดคล้องกับภารกิจห้วงระยะเวลาในการจัดสรรและการเบิกจ่ายงบประมาณของรัฐบาลมีความไม่แน่นอน

4.2 การดำเนินงานตามนโยบายต่างๆ ของรัฐบาลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ความรับผิดชอบเพิ่มมากขึ้น ประกอบกับปัญหาในพื้นที่และความต้องการของประชาชนมีมาก แต่ไม่สามารถปฏิบัติได้ครบถ้วนเนื่องจากจำกัดด้วยอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่จำกัด

4.3 ประชาชนส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น ทำให้ไม่ได้รับความร่วมมืออย่างเต็มที่

4.4 ลำคลองที่ตื้นเขินในฤดูแล้ง ทำให้การคมนาคมและการเกษตรไม่สะดวก ประกอบกับน้ำในลำคลองเน่าเสียทำให้ไม่สามารถนำมาใช้เพื่อการเกษตรได้

3.2 การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

การเปลี่ยนแปลงในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลบางปลา ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญฉบับใหม่จะส่งผลกระทบต่อโครงสร้างส่วนท้องถิ่น
2. แนวโน้มการยกฐานะจากองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นเทศบาลทั่วประเทศ
3. แนวโน้มการควบคุมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ในตำบลเดียวกันให้มีองค์กรเดียว
4. การเพิ่มขึ้นหรือลดลงของการจัดสรรเงินงบประมาณให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบางปลานั้น ได้ทำการประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้าน	สถานการณ์ภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง	ข้อบ่งชี้และปริมาณของปัญหา/ความต้องการ	พื้นที่เป้าหมาย/กลุ่มเป้าหมาย	ความคาดหวังและแนวโน้มอนาคต
1. ประชาชนในตำบลมีคุณภาพชีวิตที่ดี	1. ปริมาณขยะและน้ำเน่าเสียที่เพิ่มมากขึ้น	- ด้านสาธารณสุข	- ในเขตตำบล	- ปริมาณขยะและน้ำเสียลดลง
	2. กลุ่มแม่บ้านไม่มีอาชีพเสริม	- ด้านสวัสดิการสังคม	- ในเขตตำบล	- กลุ่มแม่บ้านมีอาชีพเสริม มีรายได้ในครัวเรือนเพิ่มขึ้น
2. อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น	1. ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นถูกลืมเลือน	- ด้านอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี	- ประชาชนในเขตตำบล	- ยกย่องศิลปินพื้นบ้านเพื่อเป็นตัวอย่างแก่เยาวชนและประชาชน ใหัรักษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป
3. เป็นแหล่งรองรับการขยายตัวของสนามบินสุวรรณภูมิ	1. แหล่งน้ำสำหรับอุปโภคและบริโภคยังไม่เพียงพอต่อความต้องการ	- แหล่งน้ำอุปโภค บริโภค	- ในเขตตำบล	- ประชาชนมีแหล่งน้ำใช้อุปโภค บริโภคอย่างเพียงพอ
	2. ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะยังไม่ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด	- ไฟฟ้าสาธารณะ	- ในเขตตำบล	- ทางสาธารณะมีแสงสว่างเพียงพอปลอดภัยในการเดินทาง
	3. ประชาชนต้องการเส้นทางในการสัญจรไปมาเพิ่มขึ้น เนื่องจากพื้นที่ยังไม่เป็นที่สาธารณะ	- เส้นทางคมนาคม	- ในเขตตำบล	- มีเส้นทางในการคมนาคมเพียงพอ ประชาชนได้รับความสะดวกในการเดินทาง

3.3 ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น